

Jana se rozhodla zkoumat fenomén sexuálního obtěžování na vysokých školách. Na facebookové profily vysokých škol pověsila post, že do svého výzkumu shání respondentky, které mají se sexuálním obtěžováním zkušenost. Jana si se studentkami, které se jí ozvaly, domluvila schůzky. Na začátku schůzky respondentce vysvětlila, že podle ní je sexuální obtěžování opravdu hnusné a že by měl někdo konečně těm starým profesorům ukázat, zač je toho loket. Aby neztrácela čas, začala Jana rovnou nahrávat. Po skončení nahrávání pak respondentce slušně poděkovala a většinou hned utíkala do práce. Jednou se Janě stalo, že se jedna studentka během rozhovoru rozplakala pod vlivem vzpomínky na traumatickou zkušenost. Jana nevěděla, co dělat. Přepisy rozhovorů pro Janu dělala její kamarádka na mateřské. Poté, co rozhovory analyzovala, sepsala Jana výsledky výzkumu. Aby byly podány co nejpravdivěji, ponechala v textu skutečná jména svých respondentek a údaje o školách, na kterých studovali nebo studují.

+ *Které z Janiných kroků lze označit za eticky správné?*

? *Které z Janiných kroků lze označit za eticky sporné?*

- *Které lze označit za eticky nepřijatelné?*